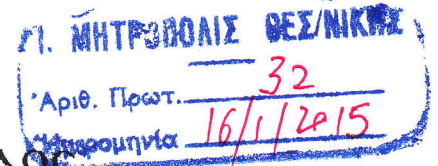

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Γεωργίου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 187
Αριθμ.
Διεκπ. 79

Ἀθήνησι 15^η Ἰανουαρίου 2015

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

**Θέμα: «Λειτουργία ἰστοσελίδων ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικῶν φορέων καί
ἐκ μέρους κληρικῶν καί μοναχῶν»**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τὰς Συνεδριάς τῆς 9^{ης} Δεκεμβρίου 2014 καί τῆς 14^{ης} Ἰανουαρίου ἐ.ξ., διεξήλθε τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας καί τηρήσεως σελίδων στὸ διαδίκτυο (μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως ἢ καί αὐτοτελῶν ἰστοσελίδων ὑπὸ διάφορες μορφές) ἐπ' ὀνόματι Ἑνοριῶν. Παρίσταται πρόδηλο ὅτι ἡ μέσῳ διαδικτύου ἀπόπειρα ἀσκήσεως ποιμαντικῆς ἐκ μέρους τῶν Ἐφημερίων, ὅσο καλοπροαίρετη καί ἐάν εἶναι, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποκαταστήσει τὴν ζῶσα, βιωματικὴ σχέση τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί μέ τόν Ἐφημέριο ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς Ἑνορίας ὡς ἐνεργοῦ κυττάρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἐπιπλέον, σέ καμία περίπτωση δέν πρέπει μέσῳ τῆς λειτουργίας τέτοιων ἰστοσελίδων νά δίδεται ἢ πλαστῆ ἐντύπωση, ἀκόμη καί στούς ἐπισκεπτόμενους αὐτές μέ εἰλικρινές ἐνδιαφέρον, ὅτι ἡ ἐπίσκεψη σέ ἰστοσελίδες τοῦ εἴδους ἀναπληροῖ τὴν συμμετοχὴ τους στήν λειτουργικὴ ζωὴ ἢ ὅτι ἀποτελεῖ εἶδος ἢ ἐκδήλωση πίστεως. Κατὰ τὸ παρελθόν ἔχει παρατηρηθεῖ ἡ λειτουργία ἰστοσελίδων, εὐτυχῶς ἀπὸ ιδιωτῶν, μέ ἀπομμήσεις τῆς ἀνθρώπινης εὐλάβειας, πού ὑπερέβησαν τὰ ὄρια καί τῆς γελοιότητος (π.χ. ἄναμμα online κεριοῦ σέ ἰστοσελίδα).

Κατὰ συνέπεια, σελίδες Ἑνοριῶν στὸ διαδίκτυο δύνανται νά λειτουργοῦν, ἐφ' ὅσον:

1. Ἐχει ληφθεῖ σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας γιὰ τὸ ἀνοιγμὰ τῆς διαδικτυακῆς σελίδας, ἡ ὁποία περαιτέρω ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Σύμβουλο.
2. Ἀποβλέπουν στήν ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ γιὰ τὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἑνορίας (π.χ. πρόγραμμα ἀκολουθιῶν) καί τὴν ἐν γένει πνευματικὴ ζωὴ καί φιλανθρωπικὴ δράση τῆς (παρέχουν ἐνημέρωση γιὰ προγράμματα κατηχήσεως, ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας, συγκέντρωση τροφίμων γιὰ συσσίτια, ἐνίσχυση τοῦ ἐθελοντισμοῦ κ.λπ.) ἢ τὴν ἱστορία τοῦ οἴ-

κείου Ναού. Πρός τόν σκοπό αυτό, επιτρέπεται καί ἡ δημοσίευση ἢ ἀναδημοσίευση δόκιμων θεολογικῶν κειμένων γιά τούς ἐνδιαφερόμενους ἀναγνώστες (κειμένων ἐρμηνευτικῶν, κηρυγμάτων κ.λπ.).

3. Δέν προβαίνουν στήν προσωπική προβολή λαϊκοῦ ἢ κληρικοῦ, οὔτε στήν προσβολή τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως οὐδενός προσώπου, λαϊκοῦ ἢ κληρικοῦ. Ἡ ἱστοσελίδα τῆς Ἐνορίας ὀφείλει, ὅπως καί ἡ ἴδια ἡ Ἐνορία, νά προαγάγει τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητική ἐνότητα ὅλων τῶν μελῶν τῆς καί τήν εὐχαριστηριακή συμμετοχή τους στό ἐκκλησιαστικό γεγονός ὑπό τήν εὐλογία τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Οἱ ἀνωτέρω ὅροι ἰσχύουν, γιά τήν ταυτότητα τοῦ λόγου, καί γιά τήν λειτουργία στό διαδίκτυο σελίδων Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Προσκυνημάτων, Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων κ.λπ. τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Ἐκ δευτέρου, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐξήτασε τό παρεμφερές ζήτημα τῆς λειτουργίας προσωπικῶν σελίδων σέ διαδικτυακά μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως καί ἱστοσελίδων ἀπό κληρικούς παντός βαθμοῦ καί μοναχοῦς. Ἀσφαλῶς, κατά τό Σύνταγμα ἡ δημόσια ἔκφραση τῶν στοχασμῶν καί τῆς γνώμης ὡς στοιχεῖο ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητος καί ἡ συμμετοχή στήν «κοινωνία τῆς πληροφορίας» εἶναι κατοχυρωμένη γιά ὅλους (5, 5Α, 14 Συντ.), ὑπό τούς περιορισμούς πού περιγράφουν οἱ οἰκείες διατάξεις (μὴ παραβίαση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων, τοῦ Συντάγματος, τῶν χρηστικῶν ἠθῶν κ.λπ.).

Ἦδη πολύ πρό τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἰδεῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφοτισμοῦ καί τῆς θεωρίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ἡ διδασκαλία καί τό κανονικό δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας εἶχε θέσει στό ἐπίκεντρο τήν ἐλευθερία ἐπιλογῆς καί λόγου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ αὐτοπροαίρετη ὁμως προσέλευση στόν Ἱερό Κλήρο καί τόν Μοναχισμό συνελάγεται ὄχι ἀπλῶς σειρά τυπικῶν ὑποχρεώσεων γιά τόν προσερχόμενο καί «εἰδική κυριαρχική σχέση» του μέ τόν τοπικό του Ἐπίσκοπο, ἀλλά κυρίως συνειδητή καί διαρκῆ προσπάθεια ἐκ βάθρων ἀνακαινίσεως τῆς ζωῆς του.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι οἱ μοναχοί δέν ἐπιτρέπεται νά ἐκφράζονται, ἀκόμη καί διά τῶν μέσων τοῦ διαδικτύου, διά τρόπου ὁ ὁποῖος τούς ὀδηγεῖ στήν ἀλλοτρίωση τῆς ἀσκητικῆς τους ὑποσχέσεως καί σέ ἀνάμειξη τους σέ ἐγκόσμιες μέριμνες, γεγονός πού πλήττει τήν φύση τοῦ Μοναχισμοῦ.

Παραλλήλως, τόσον οἱ μοναχοί ὅσον καί οἱ κληρικοί παντός βαθμοῦ ὀφείλουν νά μὴν λησμονοῦν, ὅτι τήν ιδιότητά τους αὐτή δέν τήν χάνουν καί δέν μετατρέπονται σέ ἀπλοῦς ἰδιῶτες, ὅταν διαδίδουν τίς ἀπόψεις τους στό διαδίκτυο, ὅπως δέν τήν χάνουν οὔτε ὅταν ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τους διά τοῦ τύπου ἢ σέ δημόσιο χῶρο. Ὁ σεβασμός πού ἐμπνέει τό μοναχικό ἢ ἱερατικό σχῆμα τους στό κοινό τῶν ἀναγνωστῶν τους δέν μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖται γιά τήν ἀνάπτυξη διχαστικοῦ λόγου, τόν προπαγανδισμό, τήν ὑποστήριξη παρατάξεων, τήν ἔκφραση προσωπικῆς ἐμπαθείας, τήν προσβολή τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως λαϊκοῦ ἢ κληρικοῦ ἢ ἀκόμη καί τήν πρόκληση σχίσματος πρός τόν τοπικό Ἐπίσκοπο ἢ πρός ὄσους ἔχουν τήν εὐθύνη διοικήσεως ἄλλων Μητροπόλεων, ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Πατριαρχείων, δηλαδή γιά ἐπιδιώξεις, πού ἀνήκουν στήν ἀνθρώπινη παθολογία, δέν ἐντάσσονται στό σωτηριολογικό σκοπό τῆς Ἐκκλησίας καί προκαλοῦν διαίρεση τοῦ Σώματος Τῆς. Ὁ δημόσιος λόγος πού ἀναπαράγει τά προαναφερθέντα χαρακτηριστικά

δέν είναι απλῶς «παράνομος» ἢ «ἀνήθικος» ἢ «ἀντικανονικός». Εἶναι λόγος παντελῶς ἄσχετος μέ τήν Ἐκκλησία, ἀποτελεῖ «αἵρεση», δηλαδή ἐκτροπή τοῦ κληρικοῦ καί τοῦ μοναχοῦ ἀπό τήν ἀποστολή στήν ὁποία προσήλθε ἐκουσίως, καί προτίμηση (αἵρεση) προσωπικῆς ἐκδοχῆς γιά τό καθήκον του ὡς κληρικοῦ ἢ μοναχοῦ καί τό περιεχόμενο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος, καί, ὡς τοιοῦτος, εἶναι λόγος ἀποδοκιμαστέος.

Ἀποτελεῖ περιεχόμενο ποιμαντικῆς εὐθύνης ἐκάστου Ἐπισκόπου ἢ παρακολούθηση καί ἐπίβλεψη τῆς τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω ὄρων, ὅπως καί ἡ λήψη καταλλήλων μέτρων πρός παῦσιν τυχόν φαινομένων ἐκτροπῆς.

Επίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
 ἐπιγραμματεὺς

Γεώργιος Κλήμης
 Γεωργίου Κλήμης